

תְּאֵהֶבּוּ פָּתִי (משל ט) מִפְּתִי יִסּוּר הַגָּהָה חֲסָר לְבָב אַמְּרָה לוֹ.
לְכֹו לְחָמוּ בְּלָחָםִי וְשָׁטוּ בּוּין מִסְכָּתִי. וְלִיתּ מִאֵן דִּירְכֵיכִין
אוֹדְגֵיכִיה, וְלִיתּ מִאֵן דִּיתְעַר לְבִיה.

תְּאֵחֶזְיָה, זָמִינֵין חָרֵי בְּתָרָאִי הַיִּתְוֹן, דִּיתְגָּשִׁי אַוְרִיִּתָּא
מִבְּיַנְיָהוּ, וְחַבְּיִמְיָה לְבָא יִתְכְּבָשֵׁונִי לְאַתְּרִיָּהוּ, (ס"א
לאתרא קדישא) וְלֹא יִשְׂתַּחַח מִאֵן דְּסָגִיר וְפִתְחָה. וּוֹי לְהָנוּא
דָּרָא. וּמְכָאָן וְלְהָלָאָה, לֹא יְהָא דָּרָא בְּדָרָא דָּא, עַד דָּרָא
דִּיתִי מִלְּפָא מִשְׁיחָא, וּמַנְדָּעָא יִתְעַר בְּעַלְמָא, דְּכַתִּיב,
(ירמיה לא) בַּיְלָם יִדְעֻוּ אֹתִי לְמַקְטָנָם וְעַד גְּדוֹלָם.

תְּאֵחֶזְיָה, בְּתִיב, (בראשית ב) וְנַהֲרָ יְוֹצָא מַעַדְןָ. וְתַגְיִנְןָ, מָה
שְׁמִיה דְהָנוּא נַהֲרָ. אַוְקִימְנָא יִוְבֵל שְׁמִיה, דְכַתִּיב,
(ירמיה י) וְעַל יִוְבֵל יִשְׁלַח שְׁרַשְׁיו. וּבְסְפָרָא דָרְבָה הַמְנוֹנָא
סָבָא, חַיִים שְׁמִיה, דְמַתְפָּנָן נְפָקִין חַיִים לְעַלְמָא, וְאַיְנוֹן
אַקְרָוֹן חַיִי מִלְּפָא. וְהָא אַוְקִימְנָא, הָנוּא אַיְלָנָא רְבָא
וְתַקְיִפָּא, דְמַזּוֹן לְכָלָא בִיה. אַקְרָי עַז חַיִים. אַיְלָנָא דְבָטָע
שְׁרַשְׁוֹי בְּאַיְנוֹן חַיִים, וּכָלָא הוּא שְׁפִיר.

וְתַאֲנָא, הָנוּא נַהֲרָ אַפִּיק נְחָלִין עַמִּיקִין, בְּמַשְׁחָה רְבוּת,
לְאַשְׁקָּאָה גַּנְתָּא, וְלַרְוֹאָה אַיְלָנִין וְגַטְיעִין,
דְכַתִּיב (תהלים כד) יִשְׁבְּעוּ עַצְיִי אַרְזִי לְבָנָנוּ אֲשֶׁר נְטָע,
וְאַיְנוֹן נְחָלִין, נְגָדִין וְאַתְמָשָׁכִין וּמַתְכְּבָשִׁין בְּתָרִין קַיִימִין
(נ"א סָמְכִין) וְאַיְנוֹן בְּרִיִּיתִי (תַּרְיִ) קְרִינָן לְהָוָה, (מלכִים א ז) יְכִינָן

ובוע"ז, ושפיר. ומתקין נפקין כל איבון בחליין, ושריין
לון בחד דרגא דאקרי צדיק, דכתיב, (משלוי) וצדיק יסוד
עולם. וכלהו אולין ומתקבשין לההוא אחר דאקרי ים,
והוא ימא דחכמתא, הדא הוा דכתיב, (קהלת א) כל (שמות נ'
ע"ב) הפלחים הולכים אל חיים וגוו.

ואי תימא, דהא מטו לאתר דא, ופסקין, ולא תיibern,
לברת כתיב, אל מקום שהנהלים הולכים שם הם
שבים ללבת, בגין דההוא נהרא לא פסיק לעלמין. הם
שבים, לאן אחר שבים, לאיבון תרין קיימים, נצח והוד.
ללבת, בהאי צדיק, לאשכחא ברקאנ וחידוי. והיינו רוז
דתגנון, (תהלים קד) לויתן זה יצרת לשחק בו, דא צדיק.
כלם אליך ישברון לחת אכלם בעתו. מאן עתו. דא (עהו
צדיק) מטרוגיתא, דאקרי עתו דצדיק, ובגין כה
כלחו מחפאנ להאי עתו, כלחו דאותן לחתא, מאתר
דא אותגן, ורוא דא אוקימנא, (תהלים קמה) עניי כל אליך
ישברו וגוו' כמה דאוקימנא.

תא חזי, בשעתא הדאי כל, מבעם לעתו, ומתחברא
עמייה, כלחו עלמין בחידוי, כלחו עלמין בברפאן,
כדין שלמא אשכח בעלאי וחתאי. וכד גרמין חייני
עלמא, דתמן לא אשכחו ברקאנ דאיבון בחלי, וינקא,
האי עת, מסטרא אחרא, כדין דיגין מתרין בעלמא,

וְשֶׁלֶם אֵלָא אֲשַׁתְכָה. וְכֵד בַּעֲזֹן בְּנֵי עַלְמָא לְאַתְבְּרָכָא,
לֹא יִכְלִין אֵלָא עַל יְדֵא דְכַהְגָא, בְּגַין דִיְתַעַר בְּתַרְא
דִילִילָה, וַיְתַבְּרֵךְ מַטְרוֹנִיתָא, וַיְיַשְׁתַּחַוו בְּרָכָאָן בְּכָלָהו
עַלְמָינָן.

תָּאָנָא, בְּהַיָּא שְׁעַתָּא, בַּעַא מְשָׁה קְמִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הָוָא, מֶלֶה דָא, אָמֵר לֵיה, אֵי בְנֵי עַלְמָא יִתְבוֹון
קְפָר, עַל יְדֵי דִמְאָן מַתְבָּרָכָאָן. אָמֵר לֵיה קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הָוָא, וְלֵי אָת אָמֵר, דָבָר אֶל אַהֲרֹן אֲחֵיכָה, דָהָא בִּידֵיה
מִסְרָאָן בְּרָכָאָן לְעַילָא וְתַתָּא.

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מְשָׁה דָבָר אֶל אַהֲרֹן אֲחֵיךָ וְאֶל יְבָא בְּכָל
עַת אֶל הַקְדֵשׁ וְגַוּ. אָמֵר רַבִּי אָבָא, זָמְנִין אִית
קְמִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא, לְאַשְׁתְּכָחָא רְעוֹוֹן, וְלְאַשְׁתְּכָחָא
בְּרָכָאָן, וְלִמְתַבֵּעַ בְּעֻוִתִי, זָמְנִין, דְרַעֲוֹן לֹא אַשְׁתְּכָחָה,
וּבְרָכָאָן לֹא מִזְדְמָנָן, וְדִינִין קְשִׁין מַתְעִירִין בְּעַלְמָא.
זָמְנִין דִידְבָא תָלִי. פָא חֹזֵי, זָמְנִין אִית בְשַׁתָּא, דְרַעֲוֹא
אַשְׁתְּכָחָה. זָמְנִין אִית בְשַׁתָּא, דִידְבָא אַשְׁתְּכָחָה. זָמְנִין אִית
בְשַׁתָּא, דִידְבָא אַשְׁתְּכָחָה וְתָלִיא. זָמְנִין אִית בִּירְחִי,
דְרַעֲוֹא (דף נ"ח ע"ב) אַשְׁתְּכָחָה בָהָו. זָמְנִין אִית בִּירְחִי, דִידְבָא
אַשְׁתְּכָחָה, וְתָלִיאָן עַל כָּלָא.

זָמְנִין אִית בְשִׁבְועִי, דְרַעֲוֹן מִשְׁתְּכָחָן, זָמְנִין אִית
בְשִׁבְועִי, דִידְבָא מִשְׁתְּכָחָן בְּעַלְמָא. זָמְנִין אִית

בַּיּוֹם, דְּרוּוֹא אֲשֶׁתְכָה בְּעַלְמָא וְעַלְמָא אֲתַבֵּסְמָא.
 וּזְמִגְנִין אֵית בַּיּוֹם דְּדִיבֵּין תְּלִיֵּן וּמְשַׁתְכֵחַן, וְאַפִּילּוֹ
 בְּשֻׁעַתִּי. וְעַל דָּא כְּתִיב, (קהלת ט) וְעַת לְכָל חַפֵּץ וְגּוֹ.
 וכְּתִיב, (תהלים סט) וְאַנְיִ תִּפְלַתִּי לְךָ וְגּוֹ. וכְּתִיב, (ישעיה נה)
 דְּרָשָׁו יְיָ בְּהַמְצָאוֹ. וכְּתִיב, (תהלים י) לִמְהִי תַּעֲמֹד בְּרָחֹק
 תַּעֲלִים לְעַתּוֹת בָּצָרָה. וכְּתִיב, (ירמיה לא) מַרְחֹק יְיָ בְּרָא
 לִי. וּזְמִגְנִין דְּאֵיהּ קָרוֹב, דְּכִתִּיב, (קהלים קמ"ה) קָרוֹב יְיָ לְכָל
 קָרוֹאָיו. בְּגִינַּן כֵּה, וְאַל יָבָא בְּכָל עַת אֶל הַקָּדֵשׁ וְגּוֹ.
 רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמֵר, הָא אָזְקִימְנָא. מֶלֶה בְּעַתּוֹ, וְהַכִּי הוּא
 וְדָאִ, וְהַכָּא אַתָּא קִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַזְהָרָא
 לְאַהֲרֹן, דְּלֹא יִטְعֵי בְּהַהוּא חֹזֶבֶא, דְּטַעוּ בְּנוֹי, דְּהָא הָאֵי
 עַת יִדְיעָא, בְּגִינַּן כֵּה לֹא יִטְעֵי לְחַבְרָא עַת אַחֲרָא, לְגַבְיִ
 מְלָכָא. הָדָא הוּא דְּכִתִּיב, וְאַל יָבָא בְּכָל עַת אֶל הַקָּדֵשׁ.
 כָּלּוֹמֶר, אָפָּעַל גַּב דִּיחָמֵי עִידָּן, דְּאַתְמִסְרָ בְּיַדָּא אַחֲרָא,
 לְאַתְנְגָגָא עַלְמָא, וַיִּתְמִסֵּר בַּיָּדוֹ לִיְיחָד בֵּיהֶה לְקָרְבָּא לִיהֶה
 לְקוֹדְשָׁא, דְּהָא אֲנָא וְשָׁמֵי חַד הוּא. וּבְגִינַּן כֵּה, (ס"א לְקָרְבָּא
 לִיהֶה לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּהָא הָאֵי עַת יִדְיעָ, בְּגִינַּן כֵּה)
 וְאַל יָבָא בְּכָל עַת אֶל הַקָּדֵשׁ. וְאֵי בְּעֵי לְמַנְדָע בְּמָה יִיעַל. בָּזָאת. בָּזָאת יָבָא
 אַהֲרֹן אֶל הַקָּדֵשׁ. דְּהָא זֹאת, הִיא עַת דְּאַחֲידָת בְּשָׁמִים,
 בְּהָאֵי יְיָ, דְּרָשִׁיםָא בְּשָׁמִיםָי, יִיעַל אֶל הַקָּדֵשׁ. (אַל) וְאַל
 יָבָא בְּכָל עַת.

תֹּאֵנָא אָמַר רְبִי יֹוסֵי כֶּתֶיב (קהלת ג) **אֲתָּה חֶלְעֶשֶׁה יִפְחָה**
בָּעֵתָהּ הָאֵי מָלָה אָוּקָמָה בְּנוֹצִינָא (ס"א בשמא) **קָדִישָׁא**
וְהַכִּי הָוָא דְּתַבְּגִינָא אֲתָּה חֶלְעֶשֶׁה יִפְחָה **בָּעֵתָהּ וְהַכִּי הָוָא**
וְדַאי. אֲתָּה חֶלְעֶשֶׁה **וְדַאי.** **עֶשֶׁה יִפְחָה בָּעֵתָהּ**, **הָא בְּדָא,** **וְלֹא**
יַּתְּעַרְבּוּן אַחֲרָגִין בֵּיןֵיהֶם. **בָּעֵתָהּ מִמְשָׁה**, **וְלֹא בְּאַחֲרָא.**
בְּגִינִּי כֵּה, **אַזְהָרוֹתָא לְאַהֲרֹן,** **וְאֶל יִבָּא בְּכָל עַת אֶל**
הַקָּדֵשׁ. **אֶבֶל בְּמַה יִיעַל.** **בָּזָאת,** **כַּמָּה דָאָוִקִּימָנָא,** **דְּכַתִּיב**
בָּזָאת יִבָּא אַהֲרֹן אֶל הַקָּדֵשׁ.

רְבִי אַל עַזְרָה הָוָה יִתְּבִּיב קָמִי אָבוֹת, אָמַר לֵיה, **כֶּתֶיב**
בְּכִנְיִשְׁתָּא דְּקָרָה, (במדבר טז) **וַיַּאֲבֹדוּ מִתְוֹךְ הַקָּהָל,**
מַאי וַיַּאֲבֹדוּ. **אֶלָּא כַּמָּה דְּכַתִּיב,** (ויקרא כג) **וְהַאֲבֹדָתִי** אֶת
הַבְּפֵשׁ הַהִיא מִקְרָב עַמָּה. (ס"א בכתיב בבני אהרן (ויקרא י) ותצא אש
מַלְפִּנִּי יְיָ וַתַּאֲכִל אֹתָם וַיָּמוּתוּ. **וְכֶתֶיב בְּכִנְיִשְׁתָּא דְּקָרָה**
וְאֵש יָצָאָה מֵאַת יְיָ ותאכל את החמשים ומאתים איש
ס"ד דְּשָׁקִילִין דָא בְּדָא) אָמַר רְבִי שְׁמֻעָן, **שָׁאַנִי אִינְון**
בְּנֵי אַהֲרֹן, **דָלָא כֶּתֶיב בְּהָוָה אֲבָדָה,** **פָּאַיְנוּן דְּכִנְיִשְׁתָּא**
דְּקָרָה, **דְּכַתִּיב בְּהָוָה,** **וַיַּאֲבֹדוּ מִתְוֹךְ הַקָּהָל.** **וְכֶתֶיב,** (במדבר יז)
הָן גּוֹעַנוּ אֲבָדָנוּ בָּלָנוּ אֲבָדָנוּ. **לְאַכְלָלָא אִינְון דְּאַקְרִיבָוּ**
קְטַרְתָּ בּוֹסְמִין, **מְאַתָּן וְחַמְשִׁין,** **דְּאַתְּאַבְּידָוּ וְדַאי,** **וְאַלְין**
לֹא אַתְּאַבְּידָוּ.

אָמַר לֵיה כֶּתֶיב, **וְאֶל יִבָּא בְּכָל עַת אֶל הַקָּדֵשׁ.** **וְכֶתֶיב,**

בזאת יבוא אהרן אל הקדש. כיון דאמר, ולא יבא בכל עת, אמאי לא כתיב, במא זמגא יעול. אמר ליה אלעזר, הוא אמר, ומלה חד הוא, וזמגא חד הוא הו ידע פהני. אבל על מה דחאבו בניו, בעא לאזהרא הכא, והא אמר. אמר ליה, ואני הבי סבירנא, ובגין לאתיישבא מלה בעינא.

אמר ליה, אלעזר בר בריה תא חזי, כל קרבנין וכל עלוון, נייחא הוא דקינדשא בריך הוא, אבל לא היה נייחא, במא דהאי קטרת, דקטרת מעלייא מפלא. ובגין כה, הו מעליין ליה לגו בגו, בלחשו. והא אמר. ובגין כה, לא אתענשו כל בני נשא בשאר קרבנין וعلוון כמו בקטרת, הכל פולחנא דקינדשא בריך הוא, הכא אתקטר ואתקשר יתר מפלא. ועל דא אקרי קטרת. והא אמר, (משל לי) שמן וקטרת ישמח לב.

פתח רבי שמעון ודרש, (שיר השירים א) לריח שמניך טובים וגוו. האי קרא אסתפלנא ביה, והכי הוא. לריח, Mai ריח. ריח דקטרת דאייה דקיקא ומעלייא ופנימאה מפלא, וכד סליק ההוא ריח לאתקשרא, בההוא משבח רבות דנחלי מבועא, אתהו דא בדא ואתקטרו בחדא. וכדין איפון משחן טבאן לאנחרא. במא דאת אמר, לריח שמניך טובים.

וכדיין אתרק משחא מדראגא לדראגא, באינפין דראגין דאקרוון שמא קדיישא, הדא הוा דכתיב, שמן תורק שמה עליון עולםות אהבוק. מאי עולםות. כמה דאוקימנא עולםות, עולםות ממש, דבר אחר על בון עולםות אהבוק. כמה דאת אמר, (תהלים מו) על עולםות שיר. וכלה חד.

ובספרא דרב המנוגא סבא כתיב, מאי עולםות. כמה דאת אמר, (משלילא) ותתן טרף לבייתה וחק (ד' נ"ט טא) לנערותיה. נערותיה הגי עולםות, אהבוק, לברכאה שמה, ולזררא קפה, ומתרמן אשתקחן ברכאנ בכלחו תתאי, ומתרברכין עלאין ותתאיין.

דבר אחר על בון עולםות אהבוק. שפיר הווא מאן דאמר. על מות אהבוק, דהא במלחה דא מאיריהון דידיינן אתבפסמן, ובגין דהאי קטרת, אתקטר במשחא דלעילא יתר, אתחשב קמיה דקדשא בריך הווא, מכל קרבניין ועלוון. אמרה כבשת ישראל, אנא פקטרת, ואנת כמשחא, משכני אחריך נרוצחה וגוו. נרוצחה: כמה דאת אמר, על בון עולםות אהבוק. אנא וכל אוכלאסין, דהא כלחו בי אחידן, ועל דא משכני, דהא בי תלין. הביאני המליך חדריו. אם ייעול לי מלפआ באדרוי, נגילה ונשמחה בה, אנא וכלהו אוכלאסין.

תָּאָנָה. כַּלְהֹ אָוְכְּלָוִסִּין, בְּשַׁעַתָּא דְּכִנֵּסֶת יִשְׂרָאֵל חֲדָת
וּמִתְבָּרְכָא, כַּלְהֹ חֲדָאן, וְדַיְנָא לֹא שְׁרִיא כְּדַיְן בְּעַלְמָא.
וְעַל דָּא כְּתִיב, (תְּהִלִּים צו) יִשְׁמָחוּ הַשָּׁמִים וְתַגֵּל הָאָרֶץ.
כִּי בְּעַנְןָ אָרָאָה עַל הַפְּרָת. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, וְכֹאֵין
אַיִּבּוֹן צְדִיקִיא, קָדוֹשָׁא בְּרוּךְ הוּא בְּעַי בִּקְרִיהּוֹן.
וְתַגְיִנָּא, מֶלֶךְ בָּשָׂר וְדָם, אֵי בָּר נְשָׁרְכִיב עַל סּוֹסִיא
דִּילִיה, בָּר קְטַלָּא הוּא, קָדוֹשָׁא בְּרוּךְ הוּא אַרְכִיב אֶלְיָהוּ
עַל דִּילִיה, דְּכִתִּיב, (מלכים ב ב) וַיַּעֲלֵל אֶלְיָהוּ בְּסֻעָּרָה הַשָּׁמִים
וְגַוּ. הָכָא מַאי כְּתִיב, וְלֹא יְמֹות כִּי בְּעַנְןָ אָרָאָה עַל
הַפְּרָת. וְקָדוֹשָׁא בְּרוּךְ הוּא עִילִּיה לְמַשָּׁה בֵּיתָה, הָדָא
הָוּא דְּכִתִּיב, (שמות כד) וַיַּבָּא מַשָּׁה בְּתוֹךְ הַעֲנָן, בְּתוֹךְ הַעֲנָן
מִמֶּשׁ, כִּי בְּעַנְןָ אָרָאָה עַל הַפְּרָת. הָדָא הָיָא דְּכִתִּיב,
(ישעה ד) וּבָרָא יְיָ עַל כָּל מִכּוֹן הָר צִיּוֹן וְעַל מִקְרָאֵיהָ עַנְןָ
יּוֹמָם וְעַנְשׂוֹן. וְכִתִּיב, (שמות מ) כִּי עַנְןָ יְיָ עַל הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם.
וְתָאָנָה, הָאֵי דְּכִתִּיב, (שמות לד) וַיַּרְדֵּן יְיָ בְּעַנְןָ. בְּעַנְןָ
אָרָאָה עַל הַפְּרָת. תָּאָנָה, אַתָּר דָּהוּ שְׁרָאָן
אַיִּנוֹן בְּרוּבִי, פָּמָה דָּאוּקִימָנָא, בְּרוּבִים עַל אֵת הָוּ יַתְבִּין.
וְתָאָנָה, ג' זְמַנִּין בְּיוֹמָא אַתְרִחִישׁ נִיסָּא, בְּגַדְפִּיהָן.
בְּשַׁעַתָּא דְּאַתְגֵּלִי עַלְיָהוּ קָדוֹשָׁה דְּמַלְכָא, אַיִּנוֹן
מְגַרְמִיָּהוּ סְלִקִין גַּדְפִּיהָן, וְפְרִסִין לוֹן, וְחַפִּינִין עַל
כְּפֹרָתָא. לְבָתֵּר קְמִיטִין גַּדְפִּיהָן, וְגַאֲחִזִין גַּדְפִּיהָן (ס"א

ונאחזין בגופיהו) **כמה דאת אמר** (שםoth כה) **ויהיו הכרובים פורשי**
כנפים למלחה, פורשי ולא פרושי. סוככים ולא סוככים.
דא באת (ס"א בזאת) **הוא קיימי וחדאן בשכינתא.**

אמר רבי אבא, מה בעא הכא, כי בענן אראה על
הכפרת. וכתיב בזאת יבא אהרן, וזה פהנא לא
חייב לשכינתא בשעתה כドתוה עאל. אלא עננא זהה
בחית, ובכד זהה נחית מטה על האי כפרת, ומתקערין
גדפיהו דכרובין, ואקשין להו ואמרי שירתא.

ומה שירתא אמר (תהלים צו) כי גדול יי' ומהלן מאד גורא
הוא על כל אללים. האי כד סלקין גdapיהו.
בשעתא דפרסין להו אמר, (תהלים צו) כי כל אלהי העמים
אלילים ויי' שמים עשה. כד חפיין על כפורתא, אמר,
(תהלים צח) לפני יי' כי בא לשפט את הארץ ישפטת תבל
בצדק ועמים במשירים.

וקלalon זהה שמע כהנא במקדשא, כדיין שוי קטרת
באתריה, ואתפוז במה דאתפזון, בגין דיתברך
כלא (וקלהון). **וגדיי** כרוביא, סלקין ונחתין, **ונמרי**
שירתא, מהפיין לכפורתא וסלקי להו. **דא הוא דכתיב**
סוככים. **סוככים דיקא ומנא לנו דקלhon אשטע,** כמה
דאת אמר (יחזקאל א) **ואשטע את קול וגוי.**

אמר רבי יוסי, **ועמים במשירים.** מהו **במשירים.** כמה

דעת אמר, מישרים אהבוך, לאכללא תריין כרוביין, דבר
ונוקבא, מישרים וዳי. ועל דא, ועמים במישרים.
וכתיב, (במדבר ז) וישמע את הקול מדבר אליו מבין שני
הברובים וידבר אליו. רבי יצחק אמר, מפניו אוליפנא
דבל אתר דלא אשתח דבר ונוקבא, לאו כדאי למחמי
אפי שכינטא. הדא הוא דכתיב, (תהלים קמ) ישבו ישרים
את פניך, ותגינן, כתיב, (דברים לט) צדיק ויישר הוא, דבר
ונוקבא, אוף הכא ברובים דבר ונוקבא. ועליהו כתיב,
(תהלים צט) אתה כונגנת מישרים. ועמים במישרים. ובגיני
כך, (שמות כה) ופניהם איש אל אחיו, זה אוקימנא.

(דף נ"ט ע"ב)

תנייא אמר רבי יוסי, זמנא חדא, הוות צריכא עלמא
למטרא, אותו לקמיה (ס"א אולו לגביה) דרבנן שמעון,
רבי ייסא ורבי חזקיה ושאר חבריא. אשכחוהו דהוו
ازיל למחמי, לרבי פגח בן יאיר, הווא ורבי אלעזר
בריה. פיוון דחמא לוון, פתח ואמר, (תהלים קלג) Shir
המעלות הפה מה טוב ומה נעים שבת אחיהם גם יחד. Mai
שבת אחיהם גם יחד.

כמה דעת אמר, ופניהם איש אל אחיו, בשעתה דהוו
חד בחד משגיחין אנטין באנטין, כתיב, מה טוב
ומה נעים. וכד מהדר דבר אנטוי אנטוי מן נוקבא, ווי

לעַלְמָא. כְּדִין כתיב, (משל יג) וַיְשַׁב נֶסֶף בְּלֹא מִשְׁפָט. בְּלֹא מִשְׁפָט וְדָאי, וכ כתיב, (תהלים פט) צָדָק וּמִשְׁפָט מִכּוֹן כְּסָאך, דְּלֹא אָזַיל דָּא בְּלֹא דָא, וְכֵד מִשְׁפָט, מִתְרַחֵק מִצְדָּק, וְוִי לְעַלְמָא. (בדין כתיב, (משל יג) וַיְשַׁב נֶסֶף בְּלֹא מִשְׁפָט).

והשׁתָּא חַמִּינָא, דָאַתּוֹן אַתִּיתּוֹן, עַל דְּכֻורָא לֹא שְׁרִיאָ בְּנוּקָבָא, אָמֵר, אֵי לֹא אַתִּיתּוֹן גַּבָּאִ תִּיבּוֹן. דְּהָאִ יְוָמָא אָסְטַכְלָגָנָא, דִּיתְהָדָר כֵּלָא לְמִשְׁרֵי אַנְפִּין בְּאַנְפִּין. וְאֵי לְאוּרִיאִתָּא אַתִּיתּוֹן, שְׁרוֹ גַּבָּאִ. אָמְרוּ לֵיהֶן, לְכָלָא, קָא אַתִּינָא לְגַבִּי דָמָר, יְשַׁתְּמִיטָה חַד מִבְּנָן, לְבָשָׂרָא לְאַחֲנָא, שָׁאָר חַבְרִיאָ, וְאַנְןָ גַּתִּיבָה לְקַמִּיהָ דָמָר. עַד דְּהָוָ אָזְלִי, פְּתַח וְאָמֵר, (שיר השירים א) שְׁחוֹרָה אַנְיִ וְגַנְוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלָם וְגַוּ. אָמְרָה כְּפָסָת יְשָׁרָאֵל קְמִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָנוּא, שְׁחוֹרָה אַנְיִ בְּגַלוֹתָא, וְגַנְוָה אַנְיִ בְּפִקְוָדִי אָוּרִיאִתָּא, דָאָפָע עַל גַּב דִּישָׁרָאֵל בְּגַלוֹתָא לֹא שְׁבָקִי לוֹן. פָּאַהְלִי קָדָר, דָאַיְפּוֹן בְּנֵי קְטוֹרָה (ס"א טורי), דָאַתְקָדָרוֹ אַגְּפִיְהוּ תְּדִירָא, וְעַם כָּל דָא פִּירִיעָות שְׁלָמָה, פְּהַהְוָא חִיוּ שְׁמִיא לְמִדְבֵּי, דְכַתִּיב, (תהלים קד) גַּוְתָּה שְׁמִים כִּירִיעָה.

אֶל תַּرְאֹוְנִי שְׁאַנְיִ שְׁחַרְחֹרָת. מַאי טַעַמָּא (ס"א אַנְיִ שְׁחַרְחֹרָת בְּגִין שְׁזַופְתִּי) אֶל תַּרְאֹוְנִי, בְּגִין שְׁאַנְיִ שְׁחַרְחֹרָת. שְׁשַׁׂופְתִּנִי הַשְּׁמֶשׁ, דְּלֹא אָסְטַכֵּל בַּי שְׁמַשָּׁא, לְאַנְהָרָא לִ

כדקה יאות. ישראל מה איבון אמרין. בני אמי נחרו בי. מאן איבון בני אמי, אלין רברבין ממגנו תריסין על שאר עמיין.

דבר אחר, בני אמי ממש. כמה דאת אמר, (איכה ב) השליך משימים ארץ וגו'. וכד השליך משימים ארץ, שמוני נוטרה את הפרמים. Mai טעמא. דברמי שלוי לא נטרתי. ותגינן, בני אמי ודיי אסתפמו עלי, כלומר, כד את עדי ארץ, משימים, כמה דאוקימנא, דכתיב, (שמות ב) ותתצב אחותו מרחוק.

והכא אמר ודיי, הגה מה טוב ומה נעים שבת אחיהם גם יחד. ובתו אוקימנא (נ"א והכא אוקימנא), גם יחד. כמה דאת אמר (ויקרא כו) ואף גם זאת בהיותם, שבת אחיהם בכלל, פיון דכתיב, גם, לאכללא כל איבון דלעילא, דכל שולטנותא בההוא אתר אשתקה.

דבר אחר. הגה מה טוב ומה נעים וגו'. אלין איבון חבריא, בשעתה דאיפון יתבין פחדא, ולא מתפרש דא מן דא. בקדמיתא אתחzon גובי מגיחי קרבא, דבעו לךטלא דא לדא. לברת, אתהדרו ברחימותא דאותה. קודשא בריך הוא מהו אומר, הגה מה טוב ומה נעים שבת אחיהם גם יחד. גם, לאכללא עמהון שכינתא. ולא עוד, אלא קודשא בריך הוא אצית

לִמְלֹלִיָּהוּ, וְנִיחָא לֵיהּ וְחִדֵּי בְּהָגֶן. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (מלאכי)
אָז גַּדְבָּרוּ יְרָאֵי יְיָ אִישׁ אֶל רַעַתּוֹ וַיַּקְשֵׁב יְיָ וַיִּשְׁמַע
וַיִּכְתַּב סְפִיר זְפָרָן לְפָנָיו וְגַוּ.

וְאַתָּה חֶבְרִיא דְהַכָּא, בָּמָה דְהַווִּיתָן בְּחַבְיבָתָא
בְּרַחְיָמָתָא, מִקְדָּמָת דְנָא, הַכִּי נִמְיָ, מִפְאָן
וְלֹהֲלָא לֹא תַתְפְּרִשּׁוּן דָא מִן דָא, עַד דַקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא יְחִידִי עַמְבּוֹן, וַיַּקְרֵי עַלְיִיכּוֹ שְׁלָם. וַיִּשְׁתַּבְחַ בְּגִינִיכּוֹן
שְׁלָמָא בְּעַלְמָא. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים קְבָבָ) לְמַעַן אַחֵי
וּרְעֵי אַדְבָּרָה נָא שְׁלוּם בָּךְ.

אַזְלָג. עַד דְהָוּ אַזְלִי, מַטוּ לְבִי רַבִּי פְנָחָס בֶּן יָאִיר. נַפְקָה
רַבִּי פְנָחָס, וְגַשְׁקִיהָ. אָמַר, זָכִינָא לְגַשְׁקָא
שְׁכִינָתָא. זָכָא חִילָקִי אַתְקִין לְהֹגְטִילִי דְעַרְסִי,
קְפֻטוֹרִי דְקִילְטָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָוּרִיָּתָא לֹא בְּעֵי
הַכִּי, אָעַבֵּר לְהֹזֵן, וְזִתְיּוֹבָה. אָמַר רַבִּי פְנָחָס, עַד לֹא
בִּיכּוֹל, בְּשָׁמָע מִמְאָרִיה דְאָוּרִיָּתָא מַלְהָה. דְהָא רַבִּי שְׁמַעוֹן
כָּל מְלוֹי בְּאַתְגָּלִיָּא אַיְבּוֹן, אִיהוּ גְּבָרָא דְלֹא דְחִיל
מַעַיְקָא וּמַתְתָּא, לְמַיִימָר לֹזֶן, לֹא דְחִיל מַעַיְקָא, דְהָא
קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הָוּא אָסְתָּפָם (ד"ס ט"א) בֵּיהֶן, לֹא דְחִיל מַתְתָּא,
בְּאָרִיה דְלֹא דְחִיל מַבְנִי עֲנָנָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לַרְבִּי
אַלְעֹזֵר בְּרִיחָה, אַלְעֹזֵר קָוָם בְּקִיּוֹמָה, וְאִימָא מַלָּה חִדְתָּא,
לְגַבְּיָה רַבִּי פְנָחָס וּשְׁאָר חֶבְרִיא.

קם רבי אלעזר פתח ואמר, וידבר יי' אל משה אחורי מות שני בני אהרן וגוו. הא קרא אית לאסתכלא ביה, דאתחזי דיתירא איהו. דהא כתיב בתיריה, ויאמר יי' אל משה דבר אל אהרן אחיך. מכאן שירותא דפרשタ, הא קרא דלעילא, Mai הוי, דכתיב, וידבר יי' אל משה. Mai הוי דאמר ליה, ולבתר ויאמר יי' אל משה.

אלא בשעתא קודשא בריך הויא יהב קטרת בויסמין לאהרן, בעא, דלא ישתמש فيه בחינוי בר נש אחרא. Mai טמא. בגין דאהרן אסגי שלמא בעלמא. אמר ליה קודשא בריך הויא, את בעי לאסגאה שלמא בעלמא, על יך יסגי שלמא לעילא, הא קטרת בויסמין, יהא מסור בידך מכאן וללהאת, ובחייב לא ישתמש فيه בר נש אחרא. נדב ו아버지ו אקדימיו בחמי דאבותהן, לאקרבא מה דלא אתמסר להו. ומלה דא, גרים להוון דטעו فيه.

ותאנא, משה היה מחרה, מאן גרים לון טעותה דא, והוה עציב. מה כתיב, וידבר יי' אל משה אחורי מות שני בני אהרן. ומה אמר ליה, בקרבתם לפני יי' וימותו. בהקריבם לא כתיב, אלא בקרבתם. אמר ליה קודשא בריך הויא למשה, דא גרמא להו, דדחקנו שעטה

בְּחִי אֲבוֹהוֹן, וַטַּעַז בָּה, וְהִיְבּוּ דְכַתִּיב,

(וַיִּקְרָא י') **אֲשֶׁר לֹא**
צֹה אֹתָם, אֹתָם לֹא צֹה, אָבֵל לְאַהֲרֹן צֹה. וּמָה תַּרְאֵן
בְּנֵי אַהֲרֹן, עַל דְּדַחִיקָּה שְׁעַתָּא בְּחִי אֲבוֹהוֹן גַּרְמוֹ
לְגַרְמִיָּהוּ כֹּל כֵּה, אָנָּא לְגַבִּי אָבָא וּרְבִּי פְּגַחַס וּשְׁאָר
חַבְּרִיָּא, עַל אַחַת כְּפָמָה וּכְמָה. **אַתָּא רַבִּי פְּגַחַס נְשָׁקִיה**
וּבְרַכִּיה.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן פָּתָח וַיֹּאמֶר, (שיר השירים ג) **הַגָּה מִטָּתוֹ שֶׁלְשָׁלְמָה**,
שְׁשִׁים גְּבוּרִים סְבִיב לְה וְגַוּ. **הַגָּה מִטָּתוֹ שֶׁלְשָׁלְמָה,**
מֵאִי מִטָּתוֹ. **דָא כּוֹרְסִי** (נ"א ערך א) **יִקְרָא דְמַלְכָא,** **דְכַתִּיב**
בִּיה, (משל, לא) **בְּתָח בָּה לִב בְּעַלְה.** **שֶׁלְשָׁלְמָה,** **מַלְכָא דִי**
שֶׁלְשָׁלְמָא כֵּלָא דִילִיה הוּא. **שְׁשִׁים גְּבוּרִים סְבִיב לְה,**
דָאתְאַחַדָּן בְּסַטְרָה אַמְדִינָא קְשִׁיא, וְאַקְרָנוּ, **שְׁתִין פּוֹלְסִי**
דְבּוֹרָא, (ס"א שְׁתִין מַזְיִינִי זַיְנִי קְשִׁין) **דְהַהוָא נָעַר,** **אַתְלַבְשׁ** בָהוּ.
מִימִינִיה, **שְׁבָנָא דְחַרְבָּא תְקִיפָא,** **מִשְׁמָאֵלִיה גּוֹמְרִי**
דְבּוֹרָא תְקִיפָא, **דְמַתְאַחַדָא בְגַלְיפּוֹי** (ס"א
בְּקַלְיפּוֹי), **בְּשְׁבָעִין אַלְפָ לְהַטִּי בְוָרָא דְאַכְלָא,** וְאַיְפּוֹן **שְׁתִין**
מַזְיִינִי זַיְנִי קְשִׁין, **מַאֲיְנוֹן גְּבוֹרָן תְקִיפָן,** **דְהַהִיא גְּבוֹרָה**
עַלְּאָה דְקַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא. **הָדָא** הוּא **דְכַתִּיב מְגֻבָּרִי**
יִשְׂרָאֵל.

וְתַאֲנָא, **בְּהָאִי עַרְסָא,** **מָה בְּתִיב בָּה,** **וְתַקְמִ בְּעַוד לִילָה,**
כַּד יִנְקָא מְסֻטָּרָא דִימִינָא (ס"א מְסֻטָּרָא דִידִינָא). **וְתַתְנִין**

טרף לְבִתָּה. מַאי טַרְפָּה, כַּמָּה דָאַת אָמֵר (מיכה ח) וַטְרָפָ וְאֵין
מַצִּיל. הֲדָא הַפָּא דְכִתְיבָּן כָּלָם אֲחוֹזִי חַרְבָּן מְלוֹמְדִי
מְלֻחָּמָה, זְמִינָה בְּכָל אָתָר לְמַעֲבָד דִינָא, וְאַקְרָוָן מְאֵרִי
דִיבָּבָא וַיְלָה.

אִישׁ חַרְבָּו עַל יְרָכוֹ. כַּמָּה דָאַת אָמֵר, (תהלים מה) חַגּוֹר
חַרְבָּךְ עַל יָדֶךְ גָּבוֹר. מְפַחֵד בְּלִילּוֹת. הָא אָוְקְמוּתָה,
מְפַחֵדָה דְגִיהָנָם וּכְיוֹ אָבֵל מְפַחֵד בְּלִילּוֹת, כְּלֹזֶם, כָּל דָא
מַאֲן אָתָר נְטָלִין, מְפַחֵד, מַה הָוָא אָתָר דָאָקְרֵי פַחֵד, כַּמָּה
דָאַת אָמֵר (בראשית לא) וְפַחֵד יְצָחָק הָיָה לֵי. וַיִּשְׁבַּע יַעֲקֹב
בְּפַחֵד אָבִיו יְצָחָק. בְּלִילּוֹת, בְּזָמָנָין דָאַיְנוּ מְתַפְּקָדִין
לְמַעֲבָד דִינָא.

וְתַאֲנָא, כְּתִיב (משל לי) זְמָמָה שְׂדָה וַתְּקַחַתָּהוּ. הֲדָא הָוָא
דְכִתְיבָּן, (איוב מ) וְכָל חַיָּת הַשְּׂדָה יִשְׁחַקְוּ שָׁם. וְעַל
דָא כְּתִיב, (תהלים קד) זֶה הַיִם גָדוֹל וְרַחֲבָ יָדִים וְגֹוֹ שָׁם
אֲנִיוֹת יְהָלָכָנוּ וְגֹוֹ כַּמָּה דָאַת אָמֵר. (משל לי) חַיָּתָה כְּאֲנִיוֹת
סּוֹחָר מְמַרְחָק תְּבִיא לְחַמָּה. מְמַרְחָק וְדָא. מְרִישָׁא
דְמֹזָחָא, וְמַעַילָא דְרִישָׁא, תְּבִיא לְחַמָּה. עַל יָדָא דְצִדְיקָן,
כִּד מְזִקְנָוָן בְּחַד, פְּדִין חִידָוָן בְּכָלָא. הֲדָא הָוָא דְכִתְיבָּן,
לוֹיְתָן זֶה יִצְרָתָה לְשַׁחַק בּוּ.

תַּאֲנָא, אַלְפָ וְחַמֵּשׁ מֵאָה, מְאֵרִי תְּרִיסִין, מְאֵרִי
דְשַׁוְּלַטְנוֹתָא, אַתְאָחָדָן מְהָאִ סְטָרָא, דָאַיְנוּ

גיברין. בידוי דההיא דאקרי בער, ארבע מפתחין רברבן. תפיניא אזילין תחות ספרינה, דהאי (דף ס' ע"ב) ימא רבא, לאربع זיין. דא איזיל לסטרא דא, ודא איזיל לסטרא דא. וכן בלהג. ארבע חייו דאנפין אתחזין בהג, וכד אתכלילן בחד, כתיב, (יהזקאל א) ודמות פניהם פנוי אדם, פניהם דכלא.

אפי רבבי, ואפי זוטרי, כלילן כחד לעילא, תרי שלקין ישאטין, ותרין מגروفין בידיהו. אלף טורין שלקין וועלין (ס"א אלין טמירין עאלין ושלקין) בכל יומא, משקיו דההיא ימא, לבתר, אתעקרו מנה, ושלקין לימה אחרא.

ליית חושבנא לאיבון דאתהDEN בשערהא, תרי בנין ינקין כל יומא, דאקריון מאליי ארעה. ודא הוא רוזא דספרא הצבעותא, כתיב, (יהושע ב) וישראל יהושע בן נון מן השטים שניים אנשים מרגלים חרש לאמר. ואלין, ינקין מתחות סטריא אבראה, תריון בנות בתחות רגלהא, (ס"א ואלין ינקין מסטרא דאברהה, תריון בנה בתחותהא) ועל דא כתיב, (בראשית ו) ויראו בני האלהים את בנות האדם. ואלין מתהDEN בטרפִי (ס"א בטופרי) דההיא ערסא, ודא הוא דתנינו, כתיב, (מלכים א) או TABANA שתיים נשים זונות אל המלך. או TABANA, ולא מקדמת דנא, ובזמןא דישראל לחתא, אהדרון קدل מבתר קודשא בריך הוא,

מֵאִי כְּתִיב, (ישעיה ג) **עַמִּי נֹגְשִׁיו מַעֲוִיל וּנְשִׁים מַשְׁלִיכו בָּו.**
וְדָאי.

בִּידָא שֶׁמְאַלָּא, שְׁבָעֵין עַבְפִין, דְמַגְדָּלִין בֵּין בּוּגִי יִמְאָ, פְּלָהָה סֻמְקִי פּוּרְהָא. וְעַילָּא מְפֻהָן, עַנְפָא חַד סֻמְקָא יִתְיִיר, דָא סְלִיק וּנְחִית. וּכְלָהָו אַתְחַפְּיִין בְּשֻׁעָרָהָא.

מְאַרְיִי דְלִישָׁנָא בִּישָׁא. כֵּד נְחִית חַווָּא. אַתְעַבֵּיד מְקַפֵּץ עַל טָוְרִין, מְדָלָגָא עַל טָנְרִי. עַד דִּישְׁבָה טְרַפָּא, דְאַחַיד בְּטַוְפָּרִי וַיְיכֹל. בְּדַיִן שְׁבִיךְ, וְאַתְּחַזֵּר לִישְׁגִּיה לְטוּב. זְפָאַיִן אַיְבָּוּן יִשְׂרָאֵל, דְמַזְמָגִין לִיה טְרַפִּיה. אַהֲדָר לְאַתְּרִיה (ס"א לְבָתְרִיה), עַיִיל בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא.

כֵּד (ס"א סְלִיק סְלִקִין) **סְלִקִין מְאַרְיִי דְרוֹמָחִין וִסְיִיפִין,** דְלִית לֹזָן חַוְשָׁבָנָא, סְוַחְרָבִיָּהוּ דְאַיְבָּוּן שְׁתִיָּן עַלְאַיִן, דְסְוַחְרָבִיָּה דְהָאִי עַרְסָא, אַלְף אַלְפִין, וְרַבּוֹא רַבּוֹן, קַיִימִין בְּכָל סְטָרָא דְהָאִי עַרְסָא לְעַילָּא. וּמְגִיה אַתְזָנוּן, כְּלָהָו מְקַמִּיה (ס"א וּמְגִיה אַתְזָנוּן, לִיה פְלַחִין כּוֹלָהו קְמִיה) יִקְוָמוּן.

מְתָהָות כְּלָהָו, נְפָקִין כִּמָה אַלְף וּרְבָבָן, דְלִית לֹזָן חַוְשָׁבָנָא, וּנְחַתִּין וּשְׁאַטִּין בְּעַלְמָא, עַד דְתַקְעֵי מְאַרְיִי שׁוֹפָרָא, וּמְתַבְּגֵשִׁי. וְהַגִּי בְּזֹוֹהָמָא דְטוֹפָרִי אַחִידָן. דָא עַרְסָא בְּלִיל לֹזָן, דָא עַרְסָא, רְגָלוּהִי אַחִידָן בְּאַרְבָּעָ סְטָרִי עַלְמָא, כֹּלָא עַלְיִין בְּכָלָהָא, דְאַשְׁתַבָּח

לעילא, ואשתכח למתה, בשמיים ממעל, ועל הארץ מתחת, ועל דא כתיב הגה. מאי הגה. בגין דזמיןא לכלא לעילא ותפה. ורשומא האי ערסא מפלא, אדע"י אתקרי, רבונא לכלא, רשימה בין חיילהא.

בגין פה, בהנה בעי לבונא מלוי דלעילא, ליחדא שמא קדיישא מאתר דבעא ליחדא, ועל דא תנינן, כתיב, בזאת יבא אהרן אל הקדש, בהאי בעי לקרבא קדושה לאתירה, מהאי אחר, בעי בר נש לדחלא מקמי קידושא בריך הויא. ועל דא כתיב, (דברים לט) לו חכמי ישכilio זאת מיד יבינו לאחריתם. כלומר, אי יסתכלוין בני נשא בעונשא, היך אחידת זאת בין חיילהא, והיך אתמננו קמה כל איבון בני חיילין, ואחדון בפולחנא לאתפראעמן חייביא, מיד יבינו לאחריתם, ויסתمراין עובדייהו, ולא יהובין קמי מלכא קדיישא.

תו אמר רבי שמעון, כל בר נש דוצי למילך אוריתא, ובтир לה להאי זאת. האי זאת בטירת ליה, וגורע עמיה קיימא על קיימא דיליה, דלא יתעד מגיה, ומן בנוהי ומן בני בנוהי לעלמיין. הדא הויא דכתיב, (ישעה נט) ואני זאת בריתם אתם וגוו. יתבו למכיל. עד דאכלו, אמר רבי שמעון לחבריא, כל חד וחדר לימת מלחה חדתא דאוריתא. על פתורה, לקמיה דרבי פנחים.

פתח רבי חזקיה ואמיר, (ישעיה נ) יי' אלהים נתן לי לשון
למודים לידע ליעות את יעף דבר וגוו. ובאיין
אלפון ישראלי, דקויד שא ברייך הוא אתרעי בהו מכל שאר
עממין, וקראנ, קדש. דכתיב, (ירמיה ב) קדש ישראל ליי.
ויהיב (דף ס"א ע"א) לו חולק, לאתאחד באשמה קדישא.
ובמה אחידו ישראל באשמה קדישא. בגין דזוכו
באורייתא, דכל מאן דזובי באורייתא זבי ביה בקדישא
ברייך הוא. (נ"א בקדש)

(רכ"ז ע"א) ותגינן קמיה דמר, Mai קדש. שלימوتא דכלא
דאקרי חכמה עלאה, ומהאי אתר (נגיד משח רבות קדישא
בשבילין ידיעון, לאתר דאקרי בינה עלאה), ומתמן נפקין מביעין ונחלין
לכל עבר, עד דמטו להאי זהה. (ומהאי אמר אתר רוחא קדישא
והאי זהה בד מתברכא, אקרי קדש, ואקרי חכמה,
וקראן ליה (נ"א והאי זהה בד אתרברכא מאתר עלאה דא דאקרי קדש ואקרי חכמה
קראנ ליה) רוח הקדש. כלומר, רוח, מההוא קדש דלעילא.
ובכד נפקין ומתקערין מפה רזי אורייתא, כדיין אתקרי
לשון הקדש.

ובשעתא דנגיד ההוא רבות קדישא, לאלפון תרי
קיימין, דאקרזון למודי ה', ואקרזון צבאות,
אתבגש תמן, ובכד נפיק מתמן, בההוא דרגא דאקרי
יסוד, לההוא חכמה זעירא, כדיין אתקרי לשון למודים.

ונפיק לאתערא לאינון קדיישי עליונים. כדיין כתיב, יי' אלhim גתנו לי לשון למידים. ולמה. לדעת לעות את יעד דבר. וקדשא בריך הוא יהיב הא' לבוצינא קדיישא, רבי שמעון. ועוד דסליק היה לעילא לעילא, בגין לכך כל מלאי באתגליליא אטמרי, ולא אטכסיין. עליה כתיב, (במדבר יב) פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחדות.

פתח רבי ייסא ואמר, (מלכים א ח) ווי' נתן חכמה לשלמה באשר דבר לו ויהי שלום בין חירם ובין שלמה וגו'. ווי' נתן חכמה לשלמה, דא הוא דתגנון, ביום דשלמה מלכא, כיימה סירה באשלמותא, כאשר דבר לו, כמה דאטמר היה, (דברי הימים ב א) החכמה והמדע בתוען לך.

ויהי שלום בין חירם ובין שלמה. וכי מה בין הא' להאי. אלא הכי תנין, ווי' נתן חכמה לשלמה. והאי חכמה במאי אוקים לה. אמר רבי יוסי, אוקים לה בהאי, בקדמיתא, דשלמה עבד דנחתית לחירם מההוא הרגא, דתוה אמר, (יחזקאל כח) מושב אלהים ישבתי וגו', דתנייא, חירם מלך צור עבד גרמיה אלו. בתר דשלמה אתה, עבד היה בחכמתיה, דנחתית מההוא עיטה, ואודי היה לשלמה. בגין לכך, (מלכים א ח) ויהי שלום בין חירם ובין שלמה.